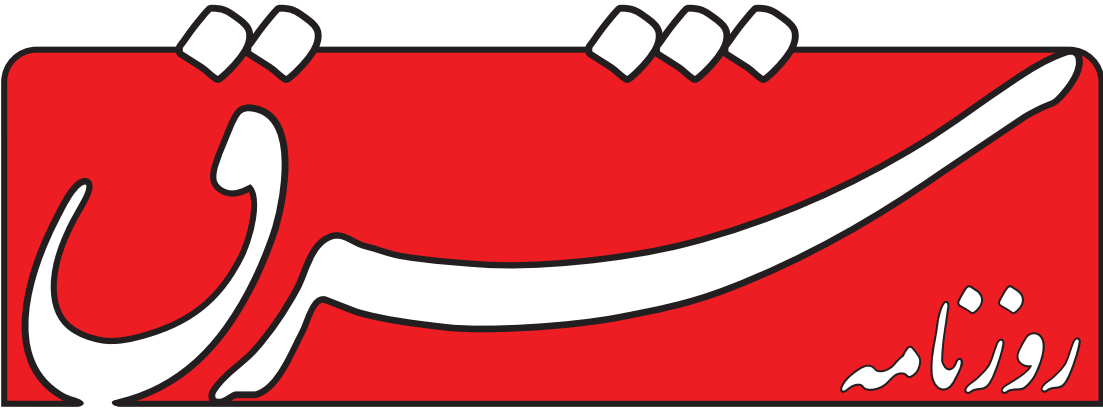

گزارش «شرق» از آخرین تحولات هسته‌ای ایران پس از صدور قطع‌نامه شورای حکام

پاسخ کنترل شده

همان‌طور که «شرق» در گزارش دیروز سه‌شنبه خود تأکید داشت، از مجموعه مواضع دو طرف (ایران و غرب) پس از صدور قطع‌نامه شورای حکام چنین برمی‌آید که وضعیت پرونده فعالیت‌های هسته‌ای در یک فضای گرگ‌ومیش، مبهم و گنگ قرار دارد؛ بنابراین نه تهران دست به واکنش تند برای تقابل با قطع‌نامه اخیر شورای حکام می‌زند و نه غرب و به‌ویژه آژانس هم فضا را ملتهب‌تر می‌کند.

صفحه ۲

چهارشنبه ۲ آذر ۱۴۰۱ • ۲۸ ربیع‌الثانی ۱۴۴۴ • ۲۳ نوامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۲۸ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: طرحی که نمایندگان از وجود آن بی‌خبرند، تکذیب ادعاهای وکیل پرونده یکی از متهمان اغتشاشات اخیر که به اعدام محکوم شده است و **یادداشت‌هایی از قادر باستانی، امیر عربی**

نگاهی به تغییرات در تیم اقتصادی کابینه در زمان مشکلات اقتصادی و استفاده مجدد از نیروهایی که گفته می‌شود به دلیل ناکارآمدی برکنار شده‌اند

صندلی بازی در دولت؟

گزارش تیریک را در صفحه ۴ بخوانید

رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده بزرگ‌ترین رقیب خود در مسیر بازگشت به کاخ سفید

ترامپ علیه ترامپ

۵

یادداشت

چرا روزنامه نمی‌خوانیم؟

یوسف مجیدی

سفر با تاکسی و گفت‌وگو با راننده‌ها و مسافران یکی از عادت‌های روزانه من است. به علت مسافتی که بین مدرسه و خانه وجود دارد، روزانه باید سه خط ماشین عوض کرده و کمی هم به پیاده‌روی تن بدهم. یکی دیگر از عادت روزانه من، خرید این عادت لذت‌بخش موجب گفت‌وگوهای بسیاری هم می‌شود. به‌تازگی در تاکسی گفت‌وگویی شکل گرفت که موجب شد تا راجع به این مسئله کمی فکر کنم.

صندلی کنار راننده نشسته بودم، بسیار خسته بودم و منتظر بودم که مسافری بیاید و راه بیفتیم. بالاخره یک مسافر از راه رسید و بلافاصله ماشین حرکت کرد. روزنامه را ورق زدم و در حال خواندن ادامه سرمقاله بودم که راننده با لهجه شیرین شمالی خود پرسید: پسر، بسیج‌ای چیزی هستی؟ جواب دادم: چطور مگه؟ گفت: آخه داری روزنامه می‌خونی. گفتم شاید توی این طیف‌ها باشی. دوباره جواب دادم: نه والا من فقط عاشق روزنامه‌نگاری و نوشتنم. به روزنامه‌نگارها خیلی احجاب می‌شه و بالاخره یک جواری باید حمایت‌شون کرد، این بدبختا هم چیز بدی نیستونینس که. خانمی که صندلی عقب نشسته بود، ناگهان گفت: آخه همه چیزایی که می‌کن جرت و پرته و نمی‌شه بشنون اعتماد کرد! من هم بی‌جواب، سکوت را ترجیح دادم تا به مقصد برسیم. این اولین‌بار نبود که با این نظرات روبه‌رو می‌شدم. اوایل در مدرسه هم به همین شکل بود. هرکس روزنامه را در دستم می‌دید، با نگاهی متعجب به من می‌نگریست، بعضی‌ها هم با جمله «کی دیگه آخه روزنامه می‌خونه»، رد می‌شدند. چرا جامعه ما نسبت به روزنامه‌های داخلی موضع‌گیری می‌کند؟ چرا باید خواندن روزنامه اینقدر تعجب‌برانگیز باشد؟ این مسئله علامت سؤال بزرگی در ذهن ایجاد کرد. تصمیم گرفتم که این مسئله را با کسی که در این حرفه فعالیت می‌کند، در میان بگذارم. اول در نامه‌ای به روزنامه «شرق» خواستار معرفی پل ارتباطی با یکی از نویسندگان‌شان شدم؛ اما جوابی دریافت نکردم. در مرحله دوم با دفتر روزنامه تماس گرفتم و دوباره درخواستم را بیان کردم. ادامه در صفحه ۵

نوبت دوم

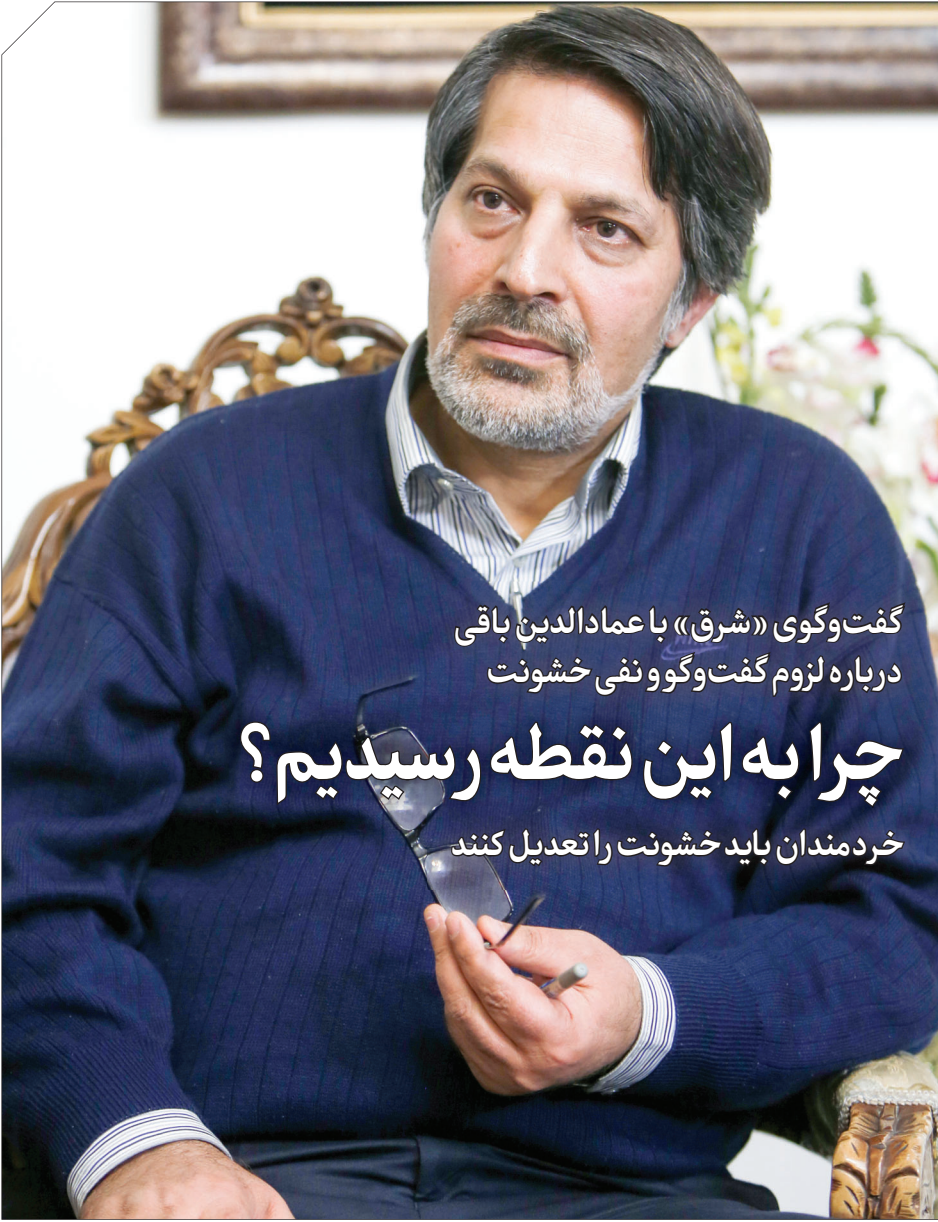
آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

بکارگیری پیمانکار خرید، سرو و توزیع غذای پرسنل

به شماره ۱۶-۱-۷۱۱۱-۱۴۰۱

رجوع به صفحه ۴

شرکت کشت و صنعت نیشکر دهخدا

عکس: امیر جدیدی

عبدالرحمن فتح‌اللهی: از ابتدای اعتراضات، روزنامه «شرق» با نگاهی به سیر تحولات در کشور و در عین حال مسمی مبتنی بر منافع و امنیت ملی، به لزوم گفت‌وگو و همه ابعاد و سطوح پرداخت. بیرو آن هم از اعلام برخی مسئولان داخلی مبنی بر آمادگی برای گفت‌وگو در برطن و متن ساختار سیاسی استقبال کرد. اما فارغ از اینکه بحث مذکور مقامات تا چه اندازه روی واقعیت به خود گرفت و افکار عمومی این وعده را تا چه حد باور کردند، در دو ماهی که از آغاز اعتراضات می‌گذرد، شاهد شکل‌گیری سطحی جدید و حتی می‌توان گفت کم‌سابقه از شکل متفاوتی از اعتراض و پاسخ به اعتراض بودیم. با درنظرگرفتن اهمیت موضوع «نفی خشونت» در بستر اعتراضات اخیر، «شرق» بر آن شد تا در گفت‌وگویی با عمادالدین باقی، به تحلیل جرابی و چگونگی شکل‌گیری این سطح کم‌سابقه یا بی‌سابقه از خشونت بپردازد. این گفت‌وگو حاصل کپ‌وگفت با این فعال و تحلیلگر سیاسی است که تمرکز خاصی روی حوزه حقوق بشر، جرم و قضا دارد.

این گفت‌وگو را در صفحه ۶ بخوانید

یادداشت

نقش مدیران ناکارآمد در بروز نارضایتی‌ها

مهدی توکلی

وقتی نارضایتی اجتماعی بروز پیدا می‌کند، عوامل متعددی را می‌توان برای آن برشمرد. در این میان در کنار همه مواردی که شاید بتوان آنها را در به وجود آمدن نارضایتی اجتماعی مطرح کرد، بدون تردید می‌توان به نقش عملکرد مدیران ناکارآمد اشاره کرد. درواقع مراد و منظور از ناکارآمدی در مدیریت زمانی ظهور پیدا می‌کند که یک مجموعه، یک سازمان یا یک گروه که عملکردش مرتبط با جامعه است، نتواند در رسیدن به اهداف و تحقق نیازها، خدمات و خواسته‌های جامعه گام بردارد و اقدامات‌شان پاسخ‌گوی جامعه نباشد و وقتی چنین مجموعه‌هایی به لحاظ کثرت متعدد باشند، نارضایتی اجتماعی ظهور پیدا می‌کند.

با این تفاسیر، هرچند چارچوب و نوع چیش مدیران برگرفته از سیاست‌های کلان یک کشور است، اما در همان چارچوب نیز می‌توان به‌کارگیری مدیران را به‌گونه‌ای اجرا کرد که کارآمدی می‌شود. مدیریت را بگیرد، چراکه اگر ناکارآمدی مجال عرض اندام پیدا کرد، آن را می‌توان به‌عنوان پاشنه آشیل مدیریت یک جامعه و جلب رضایت عمومی شهروندان تلقی کرد و این از آن جهت اهمیت دارد که حتی بروز چنین رخدادی در یک جامعه قانون‌مند، باز و با سیستمی منظم و اقتصاد قوی نیز می‌تواند آثار منفی و مخربی را در پی داشته باشد. پس پروضاحت است که ناکارآمدی مدیریتی اگر در کشوری اتفاق بیفتد که دچار مشکلات بزرگی مثل تحریم، تورم و کمبود منابع مالی است، نتیجه‌ای سنگین و تلخ را به وجود می‌آورد و شکی نخواهد بود که در چنین شرایطی بازی‌دادن به مدیران ناکارآمد و فاقد تخصصی

پاسخ قربانزاده به نامه سرگشاده احمدتوکلی درباره عملکرد خصوصی سازی:

دیده‌بان به تاریک‌خانه شرکت‌های دولتی رجوع کند

۴

نخستین بازی تیم ملی هم عرصه اختلاف نظرها شد

تندروها تیم ملی را رها کنند

۱۰

سینماها برای آینده نزدیک برنامه‌ای دارند؟

شرق، بعد از گذشت چند روز از آغاز رقابت‌های جام جهانی، حالا می‌توان شفاف‌تر به وضعیت سینماها نگاه کرد؛ سالن‌دارانی که در دوران رکود، منتظر تماشایان جام جهانی در سالن‌های‌شان بودند و با منتفی شدن شرایط پخش فوتبال، نمی‌توان تصویری روشن از آینده سینماها متصور بود. محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، مدتی قبل در حاشیه آغاز به کار سینما «مهرشاهد» در جمع خبرنگاران، از واگذاری اختیار پخش فوتبال به شورای تأمین استان‌ها صحبت کرد و توضیح داد که براساس این هر استانی می‌تواند با توجه به شرایط حاکم بر استان، در این زمینه تصمیم‌گیری کند و مجوز نمایش بازی‌های جام جهانی در سینماهای آن استان را بدهد. این‌گونه تصمیم‌گیری در این زمینه از اختیارات سازمان سینمایی خارج شده است و استانداری‌ها باید در این زمینه تصمیم‌گیری کنند و با توجه به آخرین پیگیری‌ها، بازی‌های جام جهانی به صورت عمومی در سینماهای سراسر کشور اگرانی نخواهند داشت.

این گزارش را در صفحه ۱۱ بخوانید

و تجربه لازم صحنه خدمت‌رسانی را به محلی برای آزمون و خطا، حیث‌ومیل بیت‌المال، تصمیمات اشتباه و عدم تحقق خدمات‌رسانی شایسته و مناسب جامعه بدل خواهد کرد! در همین اساس، ضمن تقدیر از تلاش مدیرانی که شایسته و به‌طور اصولی منشا خدمات بوده‌اند، سؤالی که مطرح می‌شود این است که مدیران ناکارآمد چگونه توانسته‌اند به دایره‌های مدیریتی راه بیابند؟ درواقع این سؤالی است که اگر سابق بر این به صورت ریشه‌ای مطرح شده بود و آسیب‌شناسی لازم انجام می‌شد، می‌توانست جلوی بسیاری از مشکلات و نارسایی‌ها را بگیرد. اما در هر حال اولین عامل بروز انتصاب مدیران ناکارآمد را می‌توان در فقدان قواعد صحیح و روشن در انتصابات دانست؛ جایی که اولویت ملاک‌ها و معیارهای انتصاب، از داشتن تجربه، علم و توان مدیریتی خارج شد و جای خود را به ویژگی‌های فرعی و بعضاً غیرضروری داد. در این زمینه هرچند قانون برای انتصابات دارای نقص‌هایی است که نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد، اما تا‌سقف‌بار آنجاست که همان قدر هم که قانون به آن اهمیت داده، در اجرا و بافشاری بر قانون کوتاهی شده است و نمونه شاهد و حاضر این‌گونه انتصابات را حتی در سطوح بالای مدیریتی همچون انتصاب وزرا، استانداران، مدیران کل و... در همه دولت‌ها می‌توان به‌وفور دید و به‌تکرار مشاهده کرد در جاهایی که نیاز به وجود مدیران قوی و کارآمد داشتیم، جناح‌بازی‌ها در برخی امور کار را به دست افرادی سپرد که نمره عملکردشان برای کشور و مملکت پرهزینه بود و وضع موجود حاصل همین‌گونه اشتباهات است که بر اساس آن با کمال تأسف باید گفت کار به دست کاردارن سپرده نشد.

برای واکاوی بیشتر، همین که اگر در چند دهه گذشته نمایندگان مجلس به جای دخالت در انتصابات ریز و درشت، نقش نظارتی خود را ایفا می‌کردند و بر اجرای قانون و رفع نواقص قانون و به‌روزرسانی قوانین در موضوع مدیریت تأکید می‌کردند، یا رؤسای جمهور، وزرا و استانداران در انتخاب تیم‌های مدیریتی